

pietatem non ad ignauiam utantur, & sicubi ecclesia requirat illorum operam, ne detrectent.

Epistola.

LXXXI.

1. Cor. 12

Math. 5

1. s. q. 1. uos d
tem fratres.

Scriptū erat
opera uestra,
parum latine.
Opera fuisse
scriptum, col
ligitur ex de
cretis, ubi
glossa habet:
si clericus scit
opas aliquas
illas tenetur
prestare, etc.

Alias Eusta
sius.

DOMINO dilecto & exoptatissimo fratri & cōpresbytero Eudoxio & qui tecū sunt fratribus, Augustinus & qui mecū sunt fratres, in domino salutē. Quando quietē uestrā cogitamus quā habetis in Christo, etiā nos, quamuis in laboribus uarijs asperisq; uersemur, in uestra charitate requiescimus. Vnū enim corpus sub uno capite sumus, ut & uos in nobis negociosi, & nos in uobis ociosi simus. Quia si patitur unū mēbrum, compatiunt̄ omnia mēbra. Admonemus ergo & petimus & obsecramus per Christi altissimā humilitatē & misericordissimam celsitudinē, ut nostri memores sitis in sanctis orationibus, quas uos uigilantiores & magis sobrias habere credimus. Nostras enim saepe fauciat & debilitat caligo & tumultus seculariū actionū, quas & si nostras non habemus, eorū tamen qui nos angariant mille passus, & iubemur ire cū eis alia duotāte nobis ingerunt̄, ut uix respirare possimus. Credētes tamen q̄ ille in cuius cōspectu intrat gemitus cōpeditorum, perseverantes nos in eo ministerio, in quo dignatus est collocare cū promissa mercede, adiuuantibus orationibus uestris ab omni angustia liberabit. Vos autē fratres exhortamur in domino ut propositū uestrū custodiatis, & usq; in finē perseueretis. At si qua operā uestrā mater ecclesia desiderabit, nec elatione auida suscipiatis, nec blādiēte desidia respuatis, sed miti corde obtēperetis deo, cū mansuetudine portantes eū qui uos regit, qui dirigit mites in iudicio, q̄ docet māsuētos uias suas. Nec uestrū ociū necessitatibus ecclesiae præponatis, cui parturiētī si nulli boni ministrare uellēt, quomodo nasceremini nō inueniretis. Sicut autem inter ignem & aquam tenēda est uia, ut nec exuratur homo nec demergatur: sic inter apicem superbiae & uoraginem desidiaē iter nostrum tēperare debemus, sicut scriptum est, Non declinantes neq; ad dexteram neq; ad sinistram. Sunt enim qui dū nimis timēt ne quasi in dexterā rapti extollātur, in sinistram lapsi demergūtur. Et sunt rursus qui dum nimis se auferunt à sinistra, ne torpida uacationis mollicie sorbeantur, ex altera parte iactantiae fastu corrupti atq; consumpti in fauillam fumumq; uanescunt. Sic ergo dilectissimi diligite ociū, ut uos ab omni terrena delectatione refrenetis, & memineritis nullum locum esse, ubi non possit laqueos tendere qui timet ne reuolemus ad deum, & inimicū omnium bonorum cuius captiui fuimus uindicemus, nullamq; nobis esse perfectam requiem cogitemus, donec transeat iniquitas, & in iudicium iusticia conuertatur. Item cum aliqd strenue atq; alacriter agitis & impigre operamini, siue in orationibus, siue in ieiunijs, siue in elemosynis, uel tribuentes aliquid indigentibus, uel donātes iniurias, sicut & Deus in Christo donauit nobis, siue edomantes perniciosas consuetudines castigantesq; corpus, & seruituti subiicientes, siue sufferentes tribulationem, & ante omnia uos ipsos in dilectione, Quid enim suffert qui fratrem non suffert, siue prospicientes astutiam atq; insidias tentatoris, & scuto fidei iacula eius ignita repellentes & extinguentes, siue cantantes & psallentes in cordibus uestris domino, uel uocibus à corde non dissonis, omnia in gloriam dei facite, qui operatur omnia in omnibus. Ita feruentes spiritu, ut in domino laudetur anima uestra: ipsa est enim actio recti itineris, quæ oculos semper habet ad dominum, quoniam ipse euellet de laqueo pedes. Talis actio nec frangitur negocio, nec frigida est ocio, nec turbulenta, nec marcida est: nec audax, nec fugax: nec præceps, nec iacēs. Hæc agite, & deus pacis erit uobiscum. Nec importunum me existimet charitas uestra, quia uobis uel per epistolam loqui uolui. Non enim hoc uos monui quod uos non arbitror facere, sed credidi me non parum commendari deo à uobis, si ea quæ munere illius facitis, cum allocutionis nostræ memoria faciatis. Nam & ante iam fama & nūc fratres qui uenerūt à uobis, Eustathius & Andreas, bonum Christi odorem de uestra sancta conuersatione ad nos attulerunt. Quorum Eustathius in eam requiem præcessit quæ nullis fluctibus sicut insula tunditur, nec Caprarum desiderat, quia nec cilicio iam quærit indui.

Augustinus Largo dira perpeffo, admonet ut uel ex afflictione reddat̄ melior, Ep. LXXXII. Domino